

Slava Stjepanu Radiću!

Zadušnice i komemoracija za pok. organizatorom i vodjom hrvatskog naroda

U subotu dne 8 ov. mj. kao na dan smrti pokojnog vođe hrvatskog naroda **Stjepana Radića** održane su u župnoj crkvi svečane zadušnice, koje je služio domaći župnik preč g. J. Kocijanić uz asistenciju. Kod zadušnice pjevao je muški zbor „Jeke“ pod ravnanjem zborovođe g. Antonića.

Već rano prije zadušnica dolazio je narod u nepreglednim povorkama, selo za selom pod hrvatskim barjacima i uputio se na sajmište, odakle je pošla povorka ulicama pa na trg Kralja Tomislava.

Ljepo je i dirljivo bilo vidjeti kad se narod pod svojim zastavama i prekrasnim vijencima a u narodnim nošnjama svrstao u povorku.

Na čelu povorke bili su konjanici a za njima stupala je „Narodna zaštita“ (odijeli seljaka u četama) zatim glazba, odbor sel udruženja samoborska društva, odio Slovenaca sa slo-

venskom zastavom te velik broj seljaka i seljanki iz raznih krajeva sa svojim barjacima i vijencima.

Sva ta ogromna masa naroda svrstala se na Trgu Kralja Tomislava, gdje se imala zadušnica odslužiti, nu poradi kiše koja je padala služena je zadušnica u župnoj crkvi a na trgu održane su komemoracije.

Iza pozdrava i deklamacija sa balkona trg općine, govorio je naš narodni zastupnik g. prof. Ljudevit Tomasić.

On je u kratko prikazivao najvažnije iz života i rada pok. vođe **Stjepana Radića**.

Spomenuo je da je ovaj ophod zadušnica i komemoracija najjači dokaz njegovog vječnog života u duši hrv. naroda.

Uspomenu na svog vođu narod će pak najdostojnije proslaviti ako bude

složan i neslomiv u borbi za ideale za koje je **Radić** i mnogi drugi hrv. mučenici žrtvovali svoje živote, a do kojih nas sada neustrašivo vodi njegov nasljednik i jedini naš vođa

Dr. Vlatko Maček

Poziva narod na mir, red i disciplinu jer su to glavne oznake politički svijesnog i organizovanog naroda. Pozdravlja braću Slovence i poziva na složan rad sa braćom im Hrvatima za ideale slobode.

Na svršetku komemoracije sav narod na trgu pjeva „Lijepa naša“, a poslije ju intonirala i naša glazba.

Kroz čitavi dan privreda je potpuno mirovala, jer su radionice i trgovine kao i tvornice spontano obustavile rad.

Narod se je poslije komemoracije mirno razišao svojim kućama kličući

Slava Stjepanu Radiću!

Živio dr. Vlatko Maček!

Naša Gradjanska škola

U zadnje vrijeme nastale su u našoj gradjanskoj školi trzavice između koncesionara g. profl. Milana Reizera i upravitelja škole g. Ante Kolarca st. pak je uslijed toga pretsjednik Zajednice doma i škole sa zvao za 21. prošlog mjeseca sastanak roditelja kojima je izvjestio o stanju i napretku u školi, te radu odbora i postignutim pripomoćima, koje su omogućile, da je škola mogla prošle školske godine raditi, jer se iz same školarine nikako nebi mogla uzdržavati.

Izvjestio je podjednako i o sporu između gg. Reizera i Kolarca, pak je nakon saslušanja toga izvješća stvorena jednoglasna rezolucija, kojom roditelji izriču g. Kolarcu kao upravitelju i nastavničkom zboru svoju zahvalu za uloženi trud oko obuke njihove djece. Podjednako traže roditelji, svjesni si, da oni uzdržavaju ovu školu plaćanjem školarine da na toj školi ostane dosadanje stanje i ne prihvaćaju samovoljni, bezrazložni i protivni pravilniku školskoga odbora otkaz g. Kolarcu jer je u glavnom njegova zasluga napredak ove škole.

Za dan 6 kolovoza sazvaio je predsjednik školskog odbora na kojoj je konstatirano, da je koncesionar protivno pravilniku školskoga odbora samovoljno otkazao gg. Kolarcu Antu st. i ml. te gđici Kolarac Miri prem to može učiniti samo školski odbor.

Konstatirano je nadalje da se koncesionar kroz cijelu godinu nije brinuo za školu niti za sredstva iz kojih će se škola uzdržavati, nego je to sve prepustio školskom odboru, dapače nije niti dolazio, osim na jednu, na sjednicu školskoga odbora. Uslijed takovog stanja stvari stvorio je školski odbor zaključak, da se obrati na BANSKU UPRAVU i Ministarstvo prosvjete, da ove vlasti prisile koncesionara, da vrši svoje obveze i radi u suglasnosti sa školskim odborom koji se i ona ko zajedno sa upraviteljem g. Kolarcem brinu za opstanak ove škole.

Ove pretstavke otpravljenе su tim vlastima. A. W.

Kr. banska uprava u Zagrebu prosvjetno odjeljenje, upravila je sreskom načelstvu u Samoboru na podnesak g. Kolarca Ante, bivšeg upravitelja, kojim se on poziva na pravilnik školskoga odbora, ovo rješenje:

Sreskom načelstvu u Samoboru

Časti mi je umoliti, da se prednji predmet vrati g. Kolarcu Antu, bivšem upravitelju Privatne gradjanske škole M. Reizera, s tim, da ovo odjeljenje po odluci Ministarstva prosvjete O. N. broj 66.579 od 31 augusta 1928 god nema nikakvih obaveza pri gradjanskom školskom odboru u Samoboru, s kojim bi moglo rješavati personalne odnose u spomenutoj školi.

Načelnik odjeljenja
KASUMOVIĆ, v. r.

Iz gornjeg se dopisa jasno vidi, da vlast ne respektira zaključke gradjanskog školskog odbora, nego samo odluke koncesionara, koji personalna pitanja u školi rješava sam, a s nikakvim školskim odborom. Potpisani koncesionar nije potpisao nikakvog pravilnika a niti mu je bio dan na potpis, a izjavljujem da se zadnja sjednica školskoga odbora održala u novembru 1935 a od tog vremena nije se održala barem sa znanjem koncesionara sve do svršetka školske godine. Koncesionar smatra školski odbor prijateljskim i savjetujućim organom, koji nema nikakve ingerencije, da se upliće u lična koncesionarska prava. Naprotiv je svakom članu školskoga odbora zahvalan, ako poradi za napredak ove škole.

Gornjim rješenjem kr. banska je uprava pitanje g. Kolarca Ante definitivno riješila. On već od 10 jula o. g. nije upravitelj ove škole. Škola će po novim upraviteljem te i nadalje uz kvalificirane nastavnike nastaviti rad.

Glede upisa u školu posebno obavješćujem u današnjem »Samoborskom listu.«

Prof. MILAN REIZER
koncesionar i vlastnik škole

tilaca, što su uz dobru organizaciju na sveopće zadovoljstvo i proveli. Otvaraju se naprotjače, ugodni miris paprikaša i odojka što raznosi posluga, širi se zrakom, posluga juri sa vinom, koje se ko zlo odrazuje u bocama, a rashlađeno u posebnu sazidanom bazenu, napunjenom vodom zdenca.

Pojaviše se planinarke sa lesovima na ljupkim glavicama, nose tursku kavu »maksuziju« što no ju je ispeko popularni stari planinar »Loidl«. Na glavi mu pravi stambulski les, visok 35 cm, oko pasa crveni pojas, duga sijeda brada, pravi »hadžija«.

Sve se već zabavlja, čuje se pjesma, smijeh, harmonika, sve je raspoloženo, raspoloženo, razdragano. Šećem i promatram. Dolazim do točione, tamo je najveselije, tamo se rashlađuje »špricerima« na brzu ruku i bratimi na veliko.

Do točione kavana »prava turska, kao u sarajevskoj čaršiji«, remek djelo »Pepića« a dika hadžije »Loidla«. Čujem kako hadžija reče: »taman«, pogledam, upravo ispeko kavu. »Nosi ju na noktu« veli (misli time tako je gusta, da ju na noktu može da nosi) »dupli kajmak carigradska džezva«.

Idem dalje — svagdje raspoloženje. Dolazim do uzvaničke sobe. Čuje se pjesma, odzvanja gitara, redaju se govori. Posluga: planinar ima mu skoro 2 metra — »Vilča« ga zovu — pazi sokolovim okom, kako bi pravovremeno priskočio i ispunio želje počasnih gostiju.

Diže se supruga konzula Ehrmana izrekavši vrlo lijep prigodni govor i završujući poklanja društvu lijepu tamburicu, uspomenu njene majke, sa željom da se izvjesi u blagovaonici, koja je tako lijepo izrađena u hrvatskom narodnom stilu. Ova nadasve lijepa gesta pozdravljena je burnim aplauzom.

Dolazim do kuhinje, sve je užurbano a i požrtvovni Funzi, sa svojim zlatnim srcem je tamo, a kako i ne bi, nikada ne manjka kada treba u dobru svrhu doprinjeti žrtvu. Gledam što radi — žuri se, da polako izreže luk za novi paprikaš.

Čujem ciku, istrčim van, vidim dolaze kola sa članovima, koji nose instrumente. Dodoše i oni dobrovoljno, da doprinesu proslavi svoj obol i za čas nastalo novo raspoloženje. Pleše se po dvorištu, po betonskom hodniku, u uzvaničkoj sobi, zabava kulminira. Satovi teku ko bujica, — pomalo se kreće doma.

Izidem na cestu i promatram odlazak kola, sve je raspoloženo. Gledam jednog kočijaša, čudne su mu kretanje, kola krenu a konji oborili glave, kano da žale, što su oni cijeli dan pili samu vodu. Sa kola se ori pjesma, svi zadovoljno kreću kaći, noseći sobom uspomenu, uspomenu lijepe zabave, kakova može da bude samo u prirodi, gdje čovjeka ne veže gradska stega, gdje je bliži prirodi i sam postaje naravniji, a radost mu postaje iskrena, kano i smijeh, što mu se na ustima pojavi. Gubim s vida kola, nestaju u sutonu.

Još odzvanja jaka pjesma, da se negdje izgubi na Japetiću. Nastaje mir i san obuzima prirodu. Okrenem se, svršana je zabava, obavljena posveta. Obavljena je na sveopće zadovoljstvo.

Priroda, koju planinari slave, dala im je krasan sunčan dan.

Planinarska reportaža

Popodne i naveče.

Ceremonije su svršile, kuća je posvećena i vrlo dobro posvećena. Stolovi puni

Posveta „Lipovačkog Doma“

Na dan 9 o. mj. obavljena je uz službu božju, koju je služio dekan i začasni kanonik g. Juraj Kocijanić uz asistenciju dvaju klerika, te koji je izrekao vrlo lijepu prigodnu propovijed, svečana posveta »Lipovačkog Doma«. Oltar postavljen između dviju smrekvi, okičen šumskim zelenilom, obložen šarenim sagovima, na desno ukusni »Lipovački zdenac« žuboreći svojom kristalnom brdskom vodom, planinari okupljeni oko oltara, a poviše na cesti se'anj, sve to odavalo je divnu harmoničnu sliku, ukvirenu krasnom pozadinom: masivom Oštrca. Skladno pjevanje H. P. D. »Jeko« pod ravnanjem talentiranog zborovođe gosp. Bože Antonića, upotpunilo je harmoniju te idile.

Nakon posvete doma otkrivena je napisna ploča novoga doma, a na improviziranu govornicu dolazi pretsjednik podružnice »Japetić« Franjo Flašar. Pozdravlja i zahvaljuje se svećenstvu, što je službom božjom dalo ovoj planinarskoj proslavi najsvečanije obilježje. Pozdravlja zamjenika narodnog poslanika Tomašića, Đuru Španovića, delegata Središnjice Zagreb Dra. Ljudevita Barića, pretsjednika Društva Hrvatskih Planinara »Ranolisti« Petra Došeke, delegata Radničkoga Planinarskog Društva »Prijatelj Prirode« Tanđarića, kano i sve njihove članova, zahvaljujući se na brojnom sudjelovanju.

Pozdravlja specijalno pretsjednika Društva Planinara Bosne i Hercegovine Podružnice »Zavidović« Nikolu Dušeke, koji nije žalo truda dalekoga puta, da donese domaćim planinarima čestitku i pozdrave revnih bosanskih planinara. Pozdravlja pretsjednika vlasti pristava Jurja Polića, Ing. Antu Dujlića, rodoljuba Marka Bahovca. Posebno pozdravlja dobročinitelja podružnice »Japetić« Aleksandra Ehrmanna konzula Portugala, koji je sa 4 obiteljska člana došao, da sudjeluje na proslavi.

Pri koncu pozdravlja sve nazočne planinare i okupljene seljaka, stanovnike Lipovačke Drage. Zahvaljuje se svima, koji su bilo u novcu ili u naravi pripomogli, da se izgradi novi dom.

Nakon govora pretsjednika, koji je bio burno pozdravljen, dolaze na govornicu pojedinačno svi delegati, te seljak Janko Gundić, koji donese čestitku našim domaćim planinarima, lijepim riječima hvaleći agilnost podružnice »Japetić« a napose pretsjednika Franje Flašara.

Time je završen službeni dio posvete.

Želudac traži svoje, već je davno prošlo podne Nastaje žamor posluga, sve mladi agilni članovi, stupaju u službu, velika ih služba čeka, treba podvrtiti oko 400 posje-

vina i raznih jestvina, tu se brati, ruke se stišćeju, kušuje se i t. d. Svira se, pjeva se. Znae već planinarski štimung . . .

«Kavana Loidl» funkcionirala je izvanredno. Kaffeekeinerice imaju pune ruke posla.

Odojke je pekel naš Francek Filipač. Kažu gurmani da su bili vrlo prijatni.

— Pardon gospodine ja sam dr. . . .
— Pak?
— Hilo sam vas samo pitati i vas zovu Funzi, kaj ne?
— Da. No?
— I ja sam Funzi, ali iz Zagreba.
— No, baš, se sem i ja bil v Zagrebu. I naravno novi Francekov pobratim . . .

Mrak je već bio ali ljudi još dosta. Tu se čuje glas popularne Klare iz Zagreba te ruske romance . . . iz zdenca teče lina hladna voda, a pije se vino.

Konji triezni, kočijaši bog bogova, vukli su taj narod u Samobor. Mirko Rusan računava trafiku. Grof i Vilča «holiraju» jednoj leš Zagrebčanki. Funzi i Micek (znaš on ti je celi keden delal) popeva «tvoje lice krasna djevo», a stari Lipovac se smije . . . I do u kasnu noć se smijao, kad se je već sve to kelnersko i ino osoblje smirilo, stari grad se je još smijao. Možda se je i on naplo . . .

Lipovec se smije, a Vilča u snu pjeva «Marijana nicht gekommen . . .»

Seljačka gospodarska Sloga

Kako je poznato, ova narodna i vrlo važna gospodarska organizacija pokrenula je akciju, da podigne u srcu hrvatsiva našem Zagrebu svoj reprezentativni dom. Zagrebačka gradska općina već je ustupila zemljište a agilnost pretstavnik ove organizacije naročito uvaženog rodoljuba dra. Tolha, jamče da će ova lijepa akcija u najkraćem vremenu biti i ostvarena. Vrlo je zgodna namisao «Sloge» da i najsiromašniji slojevi mogu uz malo požrtvovnosti sudjelovati u ovom poslu. «Sloga» je svim svojim povjerenicima razaslala slijedeće upute:

organizirajte, da u svakoj kući bude javljeno, da od sada skupljaju: platnane, vunenene, lanene i druge krpe i pranje, otpadne lina i kudjelje, stara odjeva itd.; stari željezo i razne kovine, te otpadke od papira, te da sve to šalju na sabirno mjesto;

odredite jedno mjesto, gdje će sve te stvari skupljati i pohranjivati, do onda, dok Gospodarska «Sloga» se javi, što treba dalje s tim raditi. Dobro bi bilo, kad bi se u tu svrhu mogao dobiti kakav magazin, a za nuždu — na selu — posteljić će i stara štala, prazan kotlec itd.

Krpe i pranje je potrebno oprati ili barem tako očistiti, da na njima nema blata ili truleži.

Suopćujemo, da će u Samoboru biti dva sabirališta i to kod g. Stjepana Švarića u Samostanskoj ulici i kod g. Miše Novaka u Gorajem kraju.

Nadamo se, da će se naše rodoljubno građanstvo najpripravnije odazvati upute «Sloge».

Umoljavaju se cij. gg. pretplatnici «Samoborskog Lista» da izvole svoje pretplate podmiriti, da ne nastanu smetnja u otpremi lista.

Nemaće vijesti

Dr. Vladko Maček u Samoboru

Dne 8 ov. mj. boravio je u Samoboru g. dr. Vladko Maček dovezao se iz Kupinca po svoju gospođu i djecu koja su nekoliko dana boravila u Samoboru. Tom je zgodom posjetio Šmidhenovo kupalište. Gostom je bio g. Milana Praunspergera.

Zabava naših Skauta

Skautski stijeg u Samoboru priređuje na Veliku Gospu u dvorištu samoborske štedionice svoju prvu zabavu. Umoljeni smo od njihove strane da im napravimo malo «reklame». Mi to ovim putem vrlo rado činimo jer su to svi marljivi i fini dečki, pa pozivamo sve samoborske građane, da svojim prisustvom i materijalnom pomoći potpomognu ovo naše kulturno, prosvjetno, hrvatsko omladinsko udruženje. O ostalom na samoj zabavi. — U slučaju nepovoljnog vremena odgađa se zabava na drugi dan t. j. 16. o. mj.

Vjenčanje

Dne 12 srpnja vjenčao se u župnoj crkvi gosp. Vilim Kovačić, trgovac, sa gđicom Anastazijom Kaus. Kod vjenčanja pjevala je na kuru «Jeka». — Bilo sretno!

Upis učenika (ca)

u stručno-prodžnu (šegrtsku) školu u Samoboru obaviti će se u četvrtak 20 o. mj. od 10—12 sati prije podne kod uprave škole. Naukodavci neka do toga dana pripreve sve potrebne dokumente za upis svojih učenika.

Uprava škole

Upisivanje i popravni ispiti u građanskoj školi

Učenici koji imaju popravak neka se nefaljeno prijave 29 kolovoza u 10 sati prije podne.

Dne 30 kolovoza upisuju se učenici(ca) od 10—12 sati u I razred, pa se umoljavaju gg. roditelji da dođu s djecom na dogovor u školu i da ponesu svjedodžbu o svršenoj osnovnoj školi.

Dne 31 kolovoza umoljavaju se roditelji ostalih učenika(ca) da dođu u školsku zgradu od 10—12 sati na dogovor.

Redoviti upisi i plaćanja upisnine i školarine vršit će se 1, 2 i 3 rujna u školskoj zgradi od 10—12 sati.

Upisnina za I razred jest 30 Din a za ostale razrede 50 Din.

Uprava

Proslava 200-godišnjice posvete crkve našeg franjevačkog samostana

Nedavno pred mjesec dana, minulo je 200 godina kako su nakon strašnog požara, propali samostan i crkva franjevačka, na novo podignuli naši Franjevci uz svoj trud

i muku, uz svoje žrtve i žrtve naroda u novcu, a naročito u građevnom materijalu, te pomoću zagrebačkog biskupa Jurja Branjuga, nakon par decenija.

Zagrebački biskup blagopokojni Juraj Branjug živo se je zagrijao za gradnju i dovršetak samostana i crkve te je sam dao o svom trošku podići nekoliko žrtvenika.

Dovršenu crkvu on je dne 8 srpnja 1736, dakle prije 200 godina, osobno došao posvetiti. I taj svečani čin, u spomen na ovo zamašno vjersko djelo, odlučio je franjevački samostan doskora, svečano proslaviti.

Naknadno doznajemo da će se proslava o kojoj smo pisali, obaviti u dva puta dijela. Za prvi dio je određena proslava već za dan Vel. Gospoje i to uz prethodnu trodnevnicu kao priprevu za veliku slavu na Gospoje. Program je naš marni o. gvardijan Jozafat Stipan već proglasio pred oltarom u nedjelju dne 9. VIII. Osim toga dao je na crkvena vrata pribiti taj program za ravnanje vjernika mjesta i okolice.

Dragi naš gvardijan je proslavu odredio na dva dijela ili roka za to, što se je sa da baš navršilo 200 g. od historijske posvete, zaslugom, brigom i požrtvovnošću zagrebačkog biskupa Jurja Branjuga, koji je posveću osobno obavio, te što je ovaj biskup odredio, da se posveta ima obnavljati svake godine, prve nedjelje iz blagdana Sv. Svetih.

O. gvardijan hoće, da se ta odredba obdržava kao časna uspomena na ovaj, za franjev. ovdašnji samostan, znamenit dan i za to će se 200-godišnjica proslaviti kao završetak drugog dijela proslave, na osobito svečani način.

Vjernici će biti pravodobno obavješteni putem novina, te doznati kako je bilo poslije velikog požara, koji je uništio i crkvu i samostan potrebno više od 2 decenija, da se novi podigne. I podignuli su g. 1736, dakle pred 200 godina. Treba da dostojno poštuemo velika kršćanska djela naših pradjedova njihovu odanost vjeri i vršimo njihove odredbe. —

Dr. L.

Oprostaj

Pošto nismo u mogućnosti, da se tolikim brojem prijatelja i znanaca iz Samobora i okolice lično oprostimo te se od svih opraštamo ovim putem i molimo sve naše prijatelje i znance, da nas se ugodno sjećaju kao što ćemo se i mi u Ludbregu, kamo uslijed premještanja odlazimo, uvijek ugodno sjećati kako lijepog i ubavog Samobora tako i svih naših prijatelja i znanaca, kojih imamo velik broj kako među pravim samoborcima tako i među «dotepencima».

Samobor, 11 kolovoza 1936.

NADA I ANTE ČUČIĆ

GRADSKO PODUZEĆE

OVLAŠTENO

FRANJEVAČKI SAMOSTAN

Samobor

Preuzima na izvedbu gradnje iz oblasti visokih građevina kao i druge građevine koje su u vezi s istima.

Izrađujem nacрте i proračune za sve gore navedene gradnje

Preporuča se za gradnju obiteljskih vila i ljetnikovaca, stambenih, industrijskih, gospodarskih kao i svih ostalih zgrada.

Proštenje — Porclunkule 2 VIII

Kao svake godine je i ove godine ovom glasovitom proštenju, pače još i više naroda došlo iz mjesta i okolice. Ove godine boravio je ovdje na odmoru O. Kamilo Kolb, naš poznati glazbenik i pjevač, profesor glazbe na varaždinskoj gimnaziji i franjevačkom kušnom kolegiju.

Pomagali su kod proštenja domaći župnik i kanonik preč. g. Kocijanić, Alojz Rudolj župnik sv. Lenarta, o. Anselmo iz Zagreba i veleč. Dr. filoz. o. Vjenceslav Bandera iz Dalmacije, koji ovdje boravi radi oporavka.
Dr. L.

Iz uprave Samoborskog Lista

P. n. g. Anthony Supec Amerika.

Vaš smo cijenjeni list primili kao i pretplatnu na naš list, koja Vam je ubilježena do konca lipnja 1937. — Primate naše srdačne pozdrave.

Skrajna bezobzirnost

Primamo iz građanstva ovaj dopis:

Dne 6. ov. mj. kupalo se je među ostalim kupcima u Samoboru na Šmidhenovom kupalištu i jedno društvo od 2 gospođe i 2 ili 3 gospodina, to samo po sebi nije od važnosti, ali je to društvo uzelo sobom u bazen i jednoga c u c k a (psa) i pustilo ga u bazenu plivati i kupati.

Ostali kupci trebali su ovo društvo legitimirati, smjesta sa kupališta protjerati i onda protiv njih kod nadležne oblasti prijavu podnijeti, ova bi ih onda svakako i exemplarno kaznila. U interesu vlasnika kupališta je svakako, da ovakova šta u buduće na svaki način i svim mogućim sredstvima sprečava. Zahvaljujem sa veleštovanjem
J. H.

Zahvala

H. S. K. »Samobor« ovim putem se najsrdačnije zahvaljuje tvrtki Rothstein i njezinom ravnatelju g. Cvatkoviću na poklonjenom materijalu za nogometnu momčad

Planinarstvo

Posveća križa u Lipovačkoj Dragi obaviti će se dne 15. VIII. u 3 sata poslije podne, te se pozivaju članovi, da u što većem broju prisustvuju.

Za Lipovački Dom poklonio je Dr. Hugo Holzman, advokat iz Zagreba lijepi u koži vezan album, u koji će doći najljepše slike našega kraja.

Ivica Sudnik poklonio je za Lipovački Dom nekoliko uspješnih velikih slika, koje predstavljaju samoborsko gorje.

Odbor se svim članovima i prijateljima koji su požrtvovno pomogli izvesti proslavu Lipovačkog doma, najtoplije zahvaljuje. Ne imenujemo ih, imade ih mnogo, što znači da je planinarska svijest duboko prodrila u duše naših planinara.

Napose se zahvaljuje gđicama Stanki Vuković, Ljubici Schröter, Solji i Mariji Cipek što su besplatno izradile zastore za spavaće sobe novog doma.

Dne 5. i 6. rujna održat će se u Sarajevu savezni kongres planinara. Sudjelovanje kod kongresa skopčano je sa prekrasnim izletima po bosanskom gorju. Članovi, koji kane sudjelovati ovom kongresu, neka se pravovremeno jave društvenom tajniku Walteru Flašar, kako bi se moglo pravodobno ishoditi popustne legitimacije.

Nadgrobnni spomenik

(Labrador) prodaje se vrlo jeftino. — Pogledati Obrtnička ulica 5.

Ljetovišni gosti

koji su došli na letovanje u Samobor u mjesecu lipnju i srpnju

Hejman Ernest, Njemačka — Hejman Oskar, Danzig — Zamola Emil, Italija — Schwarz Vera, Austrija — Harok Olga, ČSR — Müller Franciska, Austrija — Weingraber Marija, Austrija — Turk Hans i Aurelija, Njemačka — Sperber Mina, Poljska — Girtlegno Sara, Grčka — Oblakar Ludmila i djeca, Italija — Dobrzanska Valerija, Rumunjska — Rostovany Gyorgy, Madjarska — Levinški Alfons i Alica, Njemačka — Kugušev Ana sa sinom, Rusija (emigrant) — Steinova Dagmar, ČSR — Zmajevski Vladimir i Olga sa kćerkom, ČSR — Gallegno Saul, Grčka — Vögö Reneč, Madjarska — Sas Magdalena, Madjarska — Lewy Miklos, Madjarska — Hudišek Stjepan, ČSR — Zerbes Malilda, Austrija — Zerbes Friedrich, Austrija — Hladiković Ana sa sinom, ČSR — Pangrazer Edit, Madjarska — Felmach Irma, Austrija — Stanišek Laura i Josip, Austrija — Lang Teodor, Madjarska — Engelsrath dr. Josef, Engelsrath dr. Valerije, Austrija — Götz Dinal, Njemačka — Weis Herman, ČSR — Holzhauser Justina, Austrija — Shande Marija, Shande Gerhard, Austrija — Mehylil Josef, Austrija.

Vozni red**Iz Zagreba za Susjedgrad i Samobor**

na radne dane
u 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12³⁰, 14⁰⁰, 16¹⁵, 19⁰⁰, i 20³⁵ sati;

Na nedjelje i blagdane
u 6⁰⁰, 7⁰⁵, 8⁰⁰, 9⁰⁵, 10⁰⁰, 11⁰⁵ (samo do Susjedgrada od 1. VI. do 31. VIII.) 12³⁰, 13³⁵, 14³⁰, 15³⁵, 16³⁰, 19⁰⁵, 20¹⁵, i 21³⁰ sati

Iz Samobora u Zagreb

na radne dane
u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12³⁰, 14⁰⁰, 16¹⁵ i 19⁰⁰ 20³⁵ sati.

Na nedjelje i blagdane
u 5⁰⁰, 6⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁵, 10⁰⁰, 12³⁰, 13³⁵, 14³⁰, 16³⁰, 18⁰⁰, 19⁰⁵, 20¹⁵ i 21³⁰ sati.

»Samoborski List« izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta izvršuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju. Tiskar Samoborske tiskare Slavko Šek.

Kupujem kuću

sastojeću se od 3 sobe, sve nusprostortje sa kofrom i vrtom ili gradilište 300 300 hvati na lijepom položaju gdje je provedena elektrika i vodovod. Ponude na adresu B JURJEVIĆ, Zagreb, Laginjina 4-II.

Prodajem kuću

bašću, (gradilište), vinograd i pješčanik (bivše vlasništvo Cernovakoga). Uпитati kod Đure Domina.

Kompletna gospodska soba (hrastova) prodaje se vrlo povoljno odmah -- Krombach, Šmidhenova 23.

Iznajmljuje se stan

2 prostrane sobe, kuhinja i nusprostori u prizemlju od 1 IX Električara i vodovod u kući Uпитati F. Rožman, mlin, Starogradska 17.

Prodajem kuću

prizemnu, malu -- nedavno sagrađenu Sajmišna ulica 11. — Uпитati Zagreb, Opatovina 31.

Lijep stan

od sobe, kuhinje i drvarnice suh, iznajmljuje se od 1 rujna. Uпитati kod uprave samostana oo. Franjevaca.

Stan

na glavnom trgu, od sobe i kuhinje, sunčana strana u II katu iznajmljuje se odmah. Uпитati u upravi lista

JAVNA ZAHVALA

Potresena velikom boli povodom pretrane smrti mog sina

Frane

zahvaljujem od srca svima, koji su mi za vrijeme njegove teške bolesti i prigodom smrti bilo u čemu pomogli i koji su me u teškoj boli tješili

Naročita hvala vrlo poštovanju obitelji g. Marka Bahovca, koja mi je za sve vreme bolesti učinila mnogo dobra.

Hvala gg. dr. Anđeru i dr. Mogutu, koji su sve učinili da mi sinu olakšaju bol i spase ga od smrti

Hvala preč. g. zač. kononiku i župniku Kocijaniću, koji mi je nezaboravnog sina sproveo do vječnog počivališta. Križarskom bratstvu, koji su se od svog brata lijepim govorom oprostili. Školskim drugovima i svima ostalima, koji su oder cvijećem okitili i pokojnika do preuranog groba sproveli.

Još jednom svima hvala.

Rastućena majka

Eleonora Molan

**ŠKABERNA
GRADEVNI MATERIAL**

Betonke cijevi
Betonke stupove
Samoborski pješak
Cementna pločica
Bet. vratača sa otvora
Betonke banje
Cigla, crjep, šibnjač
Cement itd., itd.

dobijete uz najjeftiniju cijenu iz našeg ovdajšnjeg željezničkog stovarišta dostavljenu u kuću.

Poslovanica:

ZAGREB, Samoborska c. 10
Telefon 7700